12 Απριλίου 2015

…. Στην Αθωνική Βίγλα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Βιγλολαυριώτες συναντώ , ατρόμητους ακρίτες …

Σταυροδικέφαλο βαστούν Χριστού οι ερημίτες !

Τον κυματίζουν στα ψηλά στης εσχατιάς τα μέρη …

Λεύτεροι και αδούλωτοι αγιάζουν το αγέρι !

Συντεταγμένες και μιστρί , ράσα χιλιοφθαρμένα

Στην πέτρα του όρους του Σινά προσεύχεται για σένα !

Του Αγίου Μηνά έχει φρόνημα και το σπαθί κρατάει

Ειρήνη μόνο επιζητά κι όλους τους αγαπάει !

Λιόλουστο μεσημέρι στην Βίγλα στον Ακράθω …Από παντού προβάλλουν ασκηταριά ερημικά και αγέρωχα . Αιώνες και καιροί τα σημάδεψαν, κάνοντάς τα μέρη αναπόσπαστα στου Ποιητή την πάνσοφη φτιάξη . Στεκόμαστε στα ψηλότερα αγνάντια και ανασαίνουμε μυρωμένο οξυγόνο . Φωνάζουμε , να ακουστεί η χαρά μας όσο πιο μακριά … Προσπαθούμε να …αγγίξουμε θάλασσα και ουρανό στο

σμίξιμό τους . Ο Μιχάλης και ο Θεοδόσης θέλουν να στείλουν μακριά τις πέτρες τους , ο Γιώργης κι ο Νικόλας χαίρονται σαν νιογέννητοι την ελευθερία των αισθήσεων . Άκραθως !

Το ακρωτήρι των γενναίων ερημιτών του Όρους! Κατεβαίνουμε προς το κελλί της Αγίας Σκέπης . Μας υποδέχεται ο Γέροντας Πατάπιος .

Όλα γύρω μαρτυρούν πως η αγάπη κατοικεί εδώ . Όλα δείχνουν τον Θεό . Όλα από Αυτόν και για Αυτόν ...

Κρήνες σκαλιστές , παρτέρια ολόχρωμα , κηπάκια κατάγιομα από ανθούς και δέντρα αμέτρητα στο μπαλκονάκι της Βίγλας το νοικοκυρεμένο και μαγευτικό.
Στο Αρχονταρίκι δίπλα στην μικρή τράπεζα, ο πατήρ Πατάπιος μας προσφέρει κέρασμα και μας μιλά ήρεμα και απλά . Απέναντί μου, ένα καδράκι με δυο μορφές Γερόντων .

Και πάλι ο πατήρ Επιφάνιος μπροστά μας στο πλάι του Αγίου Πατρός Ανθίμου του Μικραγιαννανίτη .

*Ήταν ο πνευματικός μου ! μας λέει ο πατήρ Πατάπιος ! Αγιασμένη μορφή ! Την ευχούλα του να έχουμε ! Και ο πατήρ Επιφάνιος τι μέγεθος ! Γι αυτό τους έχω μαζί να μας ευλογούν οι Άγιοι Γέροντες !*Προσκυνήσαμε στο εκκλησάκι της Αγίας

Σκέπης που σε λίγες μέρες θα εόρταζε . Εδώ διατηρούν ακόμα την παλαιά τάξη του μηναίου και εορτάζουν την Θεομητορική πανήγυρη την 1ηΟκτωβρίου , 13 με το παλαιό . Έπειτα κατεβήκαμε στο τελευταίο διάζωμα και εισήλθαμε στην εκκλησιά του Αγίου Παταπίου . Μπροστά στο μικρό Ιερό της , το τίμιο λείψανο του Αγίου , μας υποδέχτηκε χαρίζοντάς μας άλλη μια σπάνια στιγμή γαλήνιας τρυφής . Αποχαιρετίσαμε τον Γέροντα και πήραμε τον ανηφορικό δρόμο για το κελί του πατρός Ιωσήφ του Βιγλιώτη . Εργασίες στην αυλή του κελιού με την ονειρεμένη Θέα . Είκοσι πέντε χρόνια τώρα ο Μοναχός παλεύει να το αναστηλώσει ...

Μα πιο πολύ μάχεται με της φύσης τα στοιχειά ! Θέλει γενναιότητα σπάνια για να ζήσεις εδώ πάνω . Σεισμός οι βροντές που κάνουν τη νύχτα μέρα κι οι κεραυνοί κι οι κρότοι και οι εκρήξεις τους που φοβίζουν ανείπωτα . Μα με τον καιρό ο ασκητής τα συνήθισε όλα τούτα μα πάντα αγρυπνεί και γρηγορεί .

Κι ένα πεζούλι το πιο ψηλό του Ακράθωνα , να μας θυμίζει τις φορές που σε φωτογραφίες έχουμε δει τον Γέροντα να χαιρετά τους ιπτάμενους λεβέντες της Πατρίδας μας , όταν περνούν από πάνω , κυματίζοντας τις σημαίες τις ένδοξες .

Την Ελληνική και του Βυζαντίου . Θέλαμε όσο τίποτα να τον ανταμώσουμε αυτόν τον περήφανο Μοναχό με την γενναία καρδιά ,την πάντα αδούλωτη . Το «πνευματικό ραντάρ» όλων των αξιόμαχων πιλότων της πολεμικής αεροπορίας . Στην πόρτα του κελιού υπήρχαν οδηγίες . *Χτυπήστε δυνατά την καμπάνα και περιμένετε.* Άλλο που δεν θέλαμε εμείς . Αντιλάλησε η χαράδρα από την γλυκολαλιά της . Βγήκε ο Γέροντας ! Αεικίνητος σαν αετός και χαμογελαστός σαν παιδί ! Μας άνοιξε να προσκυνήσουμε στον Άγιο Μηνά τον προστάτη του και έπειτα μας πέρασε στο Αρχονταρίκι με τα πολλά βιβλία . Ντυμένος με ένα παλιό όλο μπαλώματα σκονισμένο αντερί , στάθηκε για λίγο να ανασάνει από την συνεχή προσπάθεια που καταβάλλει για να φτιάξει το κελάκι του προς δόξαν Θεού .

Το μαρμάρινο ψηφιδωτό της εισόδου , δικό του κομψοτέχνημα . Αληθινός τόπος προσευχής , με μια πέτρα από το όρος Σινά στο κέντρο του να το αγιάζει . Μα και το απότομο κλιμακοστάσι , που πριν λίγες στιγμές αξιωθήκαμε να πατήσουμε στον πηγαιμό για το σπήλαιο του Αγίου Αθανασίου, δικός του μόχθος κι αυτός ! Ακάματος ! μια λέξη ταιριαστή που μπορείς να πεις για να τον περιγράψεις ! Καλλικέλαδος εργάτης του Χριστού επίσης ! Στις αγρυπνίες της Λαύρας πάντα η φωνή του κινεί τις προσευχητικές ψυχές ! Μαϊστωρ αληθινός !

Γεμάτο το μικρό δωμάτιο από εμβλήματα της πολεμικής αεροπορίας που τιμητικά του έχουν απονεμηθεί όλα αυτά τα χρόνια . Κάθε ένα και μια πρόσκληση για ανάβαση στα υψηλά και τα αιώνια : *Αιέν υψικρατείν ! Μετά δικαίου υγειάζειν ! Δια μόχθου τα άριστα ! Ιστορία μέλλοντος γνώσις εστί !*

Όλα τόσο ταιριαστά με τον Πάτερ Ιωσήφ ! Και μια στολή πιλότου κρεμασμένη , να θυμίζει σε όλους την ευγνωμοσύνη που τρέφουν οι ιπτάμενοι υπερασπιστές στον Γέροντά τους. Πάνω της χαραγμένα τα διακριτικά : *Ιωσήφ Μοναχός . Είσαι έτοιμος για το ταξίδι της ζωής !*

*-Από πού είστε πάτερ ;*τον ρώτησε ο Θεοδόσιος που κάτι γνώριζε για τον τόπο της καταγωγής του , μα η απάντηση που του έδωσε ήταν τόσο όμορφη και απρόσμενη , φανέρωμα αφοσίωσης και αταλάντευτης αποταγής : *-Απ τον Παράδεισο είμαι ! Μόνο που έπεσα κάτω και επιθυμώ να επιστρέψω κάποτε !*Διαβάζω σε μια μικρή κορνίζα με δικά του λόγια δίπλα μου *:*

Ὀεπὶπτερύγων ἀνέμων ἐρχόμενος εἰς τόπον εἰρήνης, αἰτεῖ, λαμβάνει, καὶφέρει τὴν ὄντως εἰρήνην εἰς τὰπέρατα τῆς Οἰκουμένης. Ἰωσὴφ Μοναχός, Βίγλα, Ἅγιον Ὄ ρος. – Ειρήνη παιδιά μου ! Αυτή επιζητώ ! τίποτε άλλο ! Και υπομονή σε όλους και ιδίως σε αυτούς που ξεκινούν την πνευματική ζωή ! Όλους να τους αγαπάμε ! Εμείς με την πρώτη, έχουμε την απαίτηση ο άλλος να γίνει φωστήρας της οικουμένης και Ρήτορας και καθηγητής του Πανεπιστημίου ! Οι Γεροντάδες πάντα στις οδοιπορίες βάζανε πρώτα να περπατήσει ο πιο αργός ! Με καταλαβαίνετε ;

Έρχονται πολλοί εδώ και συζητούμε . Κι είναι μερικοί που είναι πολύ μπερδεμένοι οι καημένοι. Να ήρθε ένας τις προάλλες και άρχισε να μου λέει τις γνωστές θεωρίες για την προέλευση του ανθρωπίνου γένους ...ότι δηλαδή προερχόμαστε από τον πίθηκο και άλλα τέτοια . Θυμήθηκα να του πω εκείνο που έλεγε ο Γέροντας Παΐσιος: Άμα η δεκαοχτούρα πει : δεκαεννιά , θα της βάλω είκοσι ! Μα εκείνος ο ευλογημένος συνέχισε να μου λέει για έρευνες που πιστοποιούν την εξυπνάδα του πιθήκου και άλλες μωροθεωρίες που δυστυχώς πολλούς πλανεύουν . Όση ώρα μιλούσε εγώ σιωπούσα και έκανα προσευχή και έλεγα Κύριε φώτισέ με να πω κάτι να βοηθήσω αυτόν τον άνθρωπο ! Και με φώτισε παιδιά ο Κύριος ! Βούρκωσαν τα μάτια του Γέροντα Ιωσήφ με την θύμηση του Κυρίου ! Δεν τον ένοιαζε που φανερώθηκαν τα δάκρυα ... – *Του λέω λοιπόν : Βρε παιδάκι μου δεν έχω δει ποτέ μου ως τώρα έναν πίθηκο Προϊστάμενο στην Νάσα ή Γενικό Γραμματέα σε ερευνητικό κέντρο! Τι θεωρίες είναι αυτές που καταρρίπτονται τόσο εύκολα; Κάποιος μέτριος ξεστόμισε μια ανοησία για να γίνει σπουδαίος και εμείς τον πιστέψαμε ;*

Συνέχισε ο Γέροντας και εμείς δεν χορταίναμε να τον ακούμε .

–Ξέρω πιο καλά το κοράνι από την Αγία Γραφή ! μας είπε ...Μας έφερε να δούμε λοιπόν μια πολύ δουλεμένη νέα συγκριτική μελέτη του πάνω στα εκεί γραφόμενα . Τα αντιπαρέβαλλε με πολλά χωρία από το Ευαγγέλιό μας ! Ρίχνει άπλετο φως στην άγνοια των πολλών που δυστυχώς πολλές φορές αβασάνιστα και ελαφρά τη καρδία , ασεβώς εξομοιώνει...

Κάποιος ασυναίσθητα κοίταξε το ρολόι του ! *-Μην φοβάστε !* μας είπε. *-Στις τρεισήμισι περνάει*το μετρό για Λαύρα !Ένας εργάτης μπήκε για λίγο και κάτι τον ρώτησε ...– *Τον είδατε παιδιά μου ;Έλληνας , Οικογενειάρχης πολύτεκνος από την Αθήνα .Μάστορας καταπληκτικός ! Ανεβαίνει εδώ πάνω και κάνει μεροκάματα γιατί δεν βρίσκει πουθενά δουλειά ! Άμα τον ακούσεις , όλη μέρα μες στην χαρά , δοξολογεί και ευχαριστεί που βγάζει το ψωμί των παιδιών του ! Αυτά να βλέπουμε ! Αυτούς τους ανθρώπους που υπομένουν και αγαπούν τα δώρα του Κυρίου !*

Άντε τώρα να σας πάω στην Λαύρα για τον εσπερινό με το μετρό ! Μόνο που θέλουν φούσκωμα τα λάστιχα και κάτι κοτρώνες ξεφόρτωμα ! μας είπε και με άφταστο βήμα άρχισε να ξεμακραίνει προς το αγροτικό φορτηγάκι του .

*Με τον Άγιο Μηνά Γέροντα πως τα πάτε ;*πρόλαβα και τον ρώτησα ...

Τι να σου πω παιδάκι μου με εμένα που έχει μπλέξει !

Ξεφορτώσαμε τις πέτρες και ο Γέροντας με αστραπιαίες κινήσεις τις μετέφερε παραδίπλα ώστε να αδειάσει η καρότσα .

Πήραμε τον δρόμο του γυρισμού . Ξεκινήσαμε οι 5 με τον Γέροντα οδηγό και φτάσαμε στην Λαύρα 15!!

Καταλάβαμε τι εννοούσε μετρό ο πάτερ Ιωσήφ ! Έκανε συνέχεια στάσεις για να αναπαύσει οδοιπόρους που επέστρεφαν για τον εσπερινό στο Μοναστήρι ! Εκεί τον περίμενε ένας ανώτατος αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας που είχε έρθει να τον επισκεφθεί .

Ίσα που προλάβαμε να πάρουμε την ευχή του και ένα τελευταίο χαμόγελο ελπίδας και μακροθυμίας Κυρίου . Στο στερέωμα της ψυχής μας πάντα το λάβαρο του Ακρίτα Μοναχού θα κυματίζει για όσο ζούμε (συνεχίζεται ...)

Νώντας Σκοπετέας

Η Παναγία οικονόμησε ...

Ημερολόγιο Όρους 2014

Για προηγούμενες οδοιπορίες μας στο περιβόλι της Παναγίας μεταβείτε στο οριζόντιο μενού και στον τίτλο : Ημερολόγιο Όρους .

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com